

ความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในชุมชน Psychological Well-being among Community-Dwelling Older Adults Living with Chronic Illness

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original Article

ชนัญชิตาคุณทิ ทุลศิริ^{1*} และ นารีรัตน์ บุญเนตร²

¹ สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน

² สาขาวิชาการพยาบาลมารดา ทารก และการผดุงครรภ์

^{1,2} คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา อ.เมืองชลบุรี จ.ชลบุรี 20131

* Corresponding author: stoonsiri@hotmail.com

วารสารไทยเภสัชศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ 2563;15(2):116-123.

Chanandchidadussadee Toonsiri^{1*} and Nareerat Boonnate²

¹ Community Nursing Department

² Maternal-Newborn Nursing and Midwifery Department

^{1,2} Faculty of Nursing, Burapha University, Muang Chonburi, Chonburi, 20131, Thailand

* Corresponding author: stoonsiri@hotmail.com

Thal Pharmaceutical and Health Science Journal 2020;15(2):116-123.

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาระดับความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในชุมชน และปัจจัยที่มีผลต่อความผาสุกทางใจดังกล่าว **วิธีการศึกษา:** การวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนายนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุที่มีความเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังในชุมชน จ.ระยอง จำนวน 148 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล การมองโลกในแง่ดี ความพึงพอใจในชีวิต การรับรู้ความสามารถของตนเอง การสนับสนุนทางสังคม และความผาสุกทางใจ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลและความผาสุกทางใจของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์อำนาจการทำนายของปัจจัยต่อความผาสุกทางใจของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน **ผลการศึกษา:** พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความผาสุกทางใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 50.95, SD = 5.95$) เมื่อวิเคราะห์อำนาจการทำนายพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนเอง ($\beta = 0.430$) การมองโลกในแง่ดี ($\beta = 0.264$) และการสนับสนุนทางสังคม ($\beta = 0.169$) สามารถร่วมทำนายความผาสุกทางใจของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 37.9 ($R^2 = 0.379, P\text{-value} < 0.001$) **สรุป:** การรับรู้ความสามารถของตนเอง การมองโลกในแง่ดี และการสนับสนุนทางสังคมสามารถร่วมทำนายความผาสุกทางใจของผู้สูงอายุโรคเรื้อรังได้ พยาบาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมหรือกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้สูงอายุโรคเรื้อรังมีความผาสุกทางใจมากขึ้น โดยเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเอง การมองโลกในแง่ดี และการสนับสนุนทางสังคม

คำสำคัญ: ความผาสุกทางใจ, ผู้สูงอายุโรคเรื้อรังในชุมชน, การมองโลกในแง่ดี, ความพึงพอใจในชีวิต, การรับรู้ความสามารถของตนเอง, การสนับสนุนทางสังคม

Editorial note

Manuscript received in original form on May 11, 2020;

revised May 17, 2020;

and accepted in final form on May 21, 2020

Journal website: <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/pharm/index>

Abstract

Objective: To identify level of and factors affecting psychological well-being among community-dwelling older adults living with chronic illness. **Method:** In this predictive correlation research, 148 community-dwelling older adults living with chronic illness in Rayong province were recruited using the simple random technique. Research instruments included a questionnaire to gather data for demographic information, optimism, life satisfaction, perceived self-efficacy, social support, and psychological well-being. Descriptive statistics and stepwise multiple regression analysis were used to analyze data. **Results:** Psychological well-being was at a moderate level ($M = 50.95, SD = 5.95$). The significant predictors of psychological well-being were perceived self-efficacy ($\beta = 0.430$), optimism ($\beta = 0.264$), and social support ($\beta = 0.169$). These predictors could together explain 37.9% of variance in psychological well-being ($R^2 = 0.379, P\text{-value} < 0.001$). **Conclusion:** Nurses and other healthcare providers could apply these results to develop interventions or programs aiming at promoting psychological well-being among community-dwelling older adults living with chronic illness by focusing on perceived self-efficacy, optimism, and social support.

Keywords: psychological well-being, community-dwelling older adults living with chronic illness, optimism, life satisfaction, perceived self-efficacy, social support

Introduction

Older adulthood is a period of deterioration of physical and mental conditions. Older adults encounter various challenges even the realization that death is coming.¹ The aging population is a global phenomenon as a result of declining birth rates, and increased average life expectancy. In 2018, the world's population was 7.633 million and 990 million people aged 60 and more, or 13% of the total population. For Thailand, it is projected that the country will achieve the status of a "complete aged society" in 2022 when the elderly proportion reaches 20%.² At the same time, elderly people

tend to live longer with conditions that cause the deterioration of the body and impact on both physical and mental health. It was found that Thai elderly people now have more chronic diseases such as diabetes mellitus, hypertension, and kidney disease.²

These chronic diseases are more likely to cause more severe complications and can lead to disability and death of the elderly. Psychological problems cause uncertain feelings of the symptoms, complications, and severity of the disease, feelings of loss of self-control, feeling unsafe, and